

Kit kerestek? ...

Húsvét ünnepe közeledik a Karácsonyt követően az újév első legfontosabb eseménye.

Képzeljük el, mi történne, ha Jézus betoppna hozzánk az ünnepen! Sok kellemetlen magyarázkodásnak lennénk tanúi, sőt, mi magunk is bőven magyarázkodhatnánk. Mit keres a sok tarka tojás az asztalon, minek van kikészítve a pálinka, a bor, a pénz, és miért nincs a Biblia, az ígésalap, a hitvallás?

Természetesen nem a szokásokat kell elhagyni és hátat fordítani húsvéti hagyományainknak. Csak az a kérdés, hogy a Húsvét igazi ünnepét ünnepeljük-e?

Vajon előkerül-e családjaikban a Biblia a sonka, bárány, stb finomság mellett? Vajon fontos-e ilyenkor, hogy beszéljünk egymással arról, hogy mit jelent a feltámadás nekünk, és mivel gazdagíthat minket ezután is?

Sokaktól azt a választ kapnánk erre a kérdésre, hogy ez túlzás. És különben sem kéne megbántani ilyen beszélgetésekkel a családok hitetlen tagjait.

A Jézus sírjának tartott barlang Jeruzsálemben

Emlékszem, Magyarország egyik volt miniszterelnöke (MP) mondta egyszer, hogy Húsvét ünnepén a tojásnak örülnök is ugyanúgy ünnepelnek. Bár elmosolyodtam, később mégis eszembe jutott, hogy sajnos a Feltámadás Ünnepe tényleg ennyire kiüresedett közöttünk. Bár a Húsvét

Andrea Mantegna: Kálvária

lényege nem a tojás, a néphagyomány, mindegy. Valahogy egyenjogúsítani kell ezt is. Ma még nagyobb a keresztény ember felelőssége, hogy hitelesen éljen. Ezért ismét aktuális a bibliai történet sírt őrző angyalainak kérdése: "Kit kerestek?"

Hitünk, hitvallásunk személyes érintettségéről beszél megváltásunkkal kapcsolatban. Engem is (!) megváltott Jézus Krisztus, értem is (!) feltámadott. Isten megváltott gyermekeként már most az örök élet gazdagsága szerint élhetek!

Talán a ma divatos személytelen, általánosító, mindent relativizáló gondolkodásmód miatt nem érezzük át a feltámadás ünnepének személyes fontosságát. De ugyanúgy igaz az is, hogy nem szeretnénk magunknak kellemetlenséget. Pont az ünnepen szembesüljek életemmel, hibáimmal, mulasztásaimmal, rossz természetemmel? Pont most bányásszam elő a Bibliát? Mit fognak gondolni rólam?

Nem véletlenül nevezi a Biblia a hitet több helyen is úton járásnak! Egy kényelmetlen húsvéti fesztengés nem más, mint tünet: nem élem mindennapjaimat Megváltóm közelében, jelenlétében, erőterében.

A mai autonóm, modern, önálló ember számára természetes, hogy a Húsvétban nem kap szerepet a megváltás.

De egy mai keresztény ember számára most is élet-alapot jelent a feltámadás.

Senkinek nem ad felmentést a sok üresedő templom, a félretett Biblia, az Istennel nem számoló életvitel. Csak azért, mert ma általánosan elfogadottabb "másképp" ünnepelni a Húsvétot, nem jelenti azt, hogy így az ünnep ér is valamit!

Milyen jó, hogy azok, akik az angyal kérdését hallották, megértették, csakugyan nem az üres sírnál van dolguk, hanem

a feltámadott Jézussal kell találkozniuk. Milyen jó, hogy Isten nem korszellemhez igazítja elvárásait! Így ma is igazi életet teremtő ereje van a feltámadásnak. Húsvéti örömünk teljességének záloga ez! "Nem változik az Ő, és az lesz aki volt" - énekeljük egyik szép dicséretünkben, és remélem, komolyan is gondoljuk! Kívánom, hogy ünnepünk ebben az örömben legyen teljes!

Ha életünket meg tudjuk tartani Krisztus közelségében, meg fogjuk tapasztalni, hogy a Húsvét igazi hálaadásá válik! Természetes lesz, hogy az ünnep igazi lényege legyen a középpontban, és szívünkben bizonyosság támad: tudjuk, kit keresünk!

Sztanev Zsolt

Duccio di Buoninsegna: Asszonyok a sírnál

Áprily Lajos (1887-1967)

Kettős évforduló kapcsán emlékezünk a XX. század egyik jelentős, tiszta hangú lírikusára, az emberre, a tudós tanárra, költőre, lapszerkesztőre, Áprily Lajosra.

Százhusz esztendővel ezelőtt a Brassói Református Egyház születési anyakönyvében 1887. november 14-i dátummal Jékely János Lajos néven került bejegyzésre.

Negyven évvel ezelőtt fejeződött be földi pályafutása, Budapesten hunyt el 1967. augusztus 6-án. Születése után hamarosan Parajdra került, az ottani évek, élmények meghatározóak voltak későbbi életére, egyéniségére. Apai ágon kézműves ősöktől származott.

„Egy pohár bor” című versében így állít emléket az ötvös mesterséget művelő elődek: „Forma van a versem/ egyszerű sorában:/ ötvös volt az ősem/ Brassó városában./ Kalapácsolt, vésett/ kohó-szakra mellett,/

ezüst ampolnákat,/ úrvacsorakelyhet.”

Amikor az apja parajdi munkahelye megszűnik a gyár bezárásával, a család a megélhetés végett Kolozsvárra költözik, ahol folytatja iskolai tanulmányait. Apját azonban 55 éves korában újabb munkahelyéről is elbocsátják, így a fiatal Jékelyre is az a sors várt, mint számos, tehetséges íróra, költőre, hogy a nélkülözésekkel korán meg kellett ismerkedni.

Az érettségit követően az egyetemen magyar - német tanári diplomát szerez. A híres Nagyenyedi Református Kollégiumban kezdi tanári pályáját 1909 őszén. 1911-ben Schefer Idát veszi feleségül.

Házasságukból ismeretem szerint két fiú és egy leány születik. Fia, Jékely Zoltán költő, Jancsó Adrienn kiváló előadóművész férje. Költészetének első termései 1918-ban az Új Erdély című lapban jelentek meg, számos versét románra is lefordították. A megjelent versei alá Áprily Lajos nevet írta, majd élete végéig ezt a nevet használta.

Igényes versei révén az erdélyi költőtársak is felfigyeltek a tehetséges költőre, ezért barátság alakult ki Reményik Sándorral, Kós Károllyal, Sípos Domokossal, hogy csak néhány nevet említsek. Neve rövidesen Erdélyben és Magyarországon is ismertté vált. 1926-ban báró Kemény János marosvécsi kastélyában megalakul az Erdélyi Helikon Irodalmi Társaság, amely Erdély jeles íróit, költőit gyűjtötte össze. Áprily Lajost kérték fel az Erdélyi Helikon című folyóirat szerkesztésére. 1929-ben elhagyja Erdélyt, és Budapestre költözik, ahol a Lónyay Utcai Református Gimnáziumban kap tanári állást és a Protestáns Szemlét szerkeszti Ravasz László püspökkel együtt.

1934 szeptemberétől a Baár-Madas Ref. Gimnázium igazgatója. Kiváló emberi tulajdonságát és keresztyén lelkületét az is bizonyítja, hogy iskolájában a kötelező zsidótörvényt nem volt hajlandó végrehajtani, inkább állásáról mondott le. Ekkor kiköltözik a fővárosból az elvesztett szülőföldré emlékeztető Visegrádra. Rendszeres templomba járó volt, a lakóhelyéhez közeli gyülekezetben a kántori szolgálatot is ő végezte. Kívánsága szerint Visegrádon temették el.

Áprily verseiben emléket állít szüleinek, gyermekeinek, és azoknak a helyeknek, ahol élete egy kis idejét tölthette. Fegyvertelen vadásznak tartotta magát, az erdők élővilágát versben örökölte meg, akárcsak Fekete István prózában. Tagjának választotta a Kisfaludy Társaság (1930), majd az MTA levelező tagja volt (1934-49), de kapott József Attila-díjat is. A rendszer-váltás után irodalomtörténészek javasolták posztumusz Kossuth díjra, de a balliberális kormány a kezdeményezést nem támogatta.

Áprily Lajos negyven évvel halála után is él művein keresztül. Amikor egy-egy verseskötete megjelent, gyorsan elkapkodták. „A kertbe ment” című versével az édesanyját is köszöntsük!

Mihály Gyula (Költse)

Áprily Lajos

A kertbe ment

Uram, én nem tudom, milyen a kerted,
a virágosod és a pázsitod.
Én nem tudom, virágok ültetését,
ágyásaidban, hogy igazítod.

Csak azt tudom, hogy kendőjét levette
júniusi vasárnap hajnalán,
beteg lábával és beteg szívével
bánatosan kertedbe ment anyám.

Uram, tele volt immár félelemmel,
sokszor riasztó árnyék lepte meg,
de szigony-eres, érdes két kezével
még gyomlálgatta volna kertemet.

A kicsi teste csupa nyugtalanság,
s most elgondolni nem tudom, hogy ül.
Virágosodban könyörülj meg rajta,
hogy szegény ne szenvedjen tétlenül.

Mezeiden ne csak virágot vess,
virágaid közé vegyíts gyomot,
hogy anyám keze gyomlálhassa kerted:
asphodelosod és liliomod

Bemutatkozásunk

Karikó Zoltán vagyok, a Balatonőszöd-Balatonszemesi és a Nagycsepelyi Református Egyházközség 2006. augusztusában megválasztott lelkipásztora. Szolgálati területem részét képezik még az egyébként Nagycsepelyhez tartozó Kötcsé és Teleki leányegyházak is. Feleségem, Melinda is lelkipásztor, és jelenleg - lelkész állás nélkül - kisebbik fiunkkal gyesen van.

Mindketten erdélyi származásúak vagyunk, Melinda marosvásárhelyi, én pedig nagyváradai születésű. Egymástól függetlenül, de ugyanazon évben, 1990-ben, még középiskolás korunkban telepedtünk át Magyarországra. Egymással való megismerkedésünk már Debrecenhez kötődik, ahol a Református Hittudományi Egyetemen végeztük teológiai tanulmányainkat. 1998-ban kötöttünk házasságot.

Előbb a Békési Egyházmegyéhez tartozó Zsadányban, majd a botpaládi valamint kispaládi gyülekezetekben (Szatmári Egyházmegye) szolgáltunk négy-négy évet. Két fiúgyermekünk van: Csongor Csanád (Csongi) első osztályos, Zsolt Dániel (Zsolti) két éves.

Tiszántúlról Dunántúlra kerülésünk előtörténetéhez tartozik, hogy Hajdú Zoltán Levente szőládi lelkipásztort 2003. nyarán a bodajki Csillagpont Református Ifjúsági Találkozón megismerhet-

tem, és több hosszabb beszélgetésünk során egy vonzó képet kaphattam a Regionális Egyttműködés gyülekezeteinek közös szolgálatairól. Innentől kezdve érlelődött feleségemmel bennünk a vágy, hogy Szatmárban is a környező gyülekezetekkel egy hasonló együttműködés megvalósuljon. Sajnos, ez az elképzelésünk végül nem valósult meg.

Nagyobbik fiunk többféle allergiája és asztmája, a lelkeszlakás egészségtelen volta, valamint egy új parókia építésének szertefoszlott reménye végül arra az elhatározásra juttattak, hogy megoszszuk gondjainkat ismerőseinkkel, barátainkkal. Az elmúlt év tavaszán értesültünk róla, hogy a Nagycsepelyi és a Balatonőszöd-Balatonszemesi Egyházközségek lelkész állása várhatóan Végh Miklós lelkipásztor másik gyülekezetbe való meghívása folytán a nyár folyamán megüresedik. Júniusban mindkét gyülekezettel egy bemutatkozó szolgálat keretében találkozhattunk. Ezt követte a presbitériumok által történt lelkészi állásra való meghívásom, augusztus 20-án pedig mindkét egyházközségbe való megválasztásom. Jelenleg a gyülekezetek a beiktatásra készülnek.

Örömmel tölt el bennünket, hogy gyülekezeteink élni akarnak. Ez első perctől kezdve megmutatkozik többek között abban is, ahogy őszinte támogató és kritikai észrevételeiket megfogalmazzák. Különösen nagyra értékeljük azt, hogy igénylik a gyülekezeteink különböző korosztályait megszólító szolgálatokat. De ezzel együtt készek szolgálatok vállalására is. Most készítjük gyülekezeti terveinket, melyek előkészítésébe a presbiterek mellett a szolgálatokat vállaló gyülekezeti tagokat is igyekszünk bevonni.

Gondnokaink jövőt illető tervei, és az éppen aktuális tennivalókban megmutatkozó szervező-készségük úgyszintén Isten előtti hálaadásra adnak okot. Itt kell megemlítsük azt is, hogy mind a lelkipásztor elődök szolgálata, mind pedig a regionális találkozók

„Mert a Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.”
(1Kor. 5,14-15)

sok gyakorisága egy olyan alap a jövőbeni szolgálataink vonatkozásában, amelyre építeni lehet és kell.

Röviden hadd szóljunk gyülekezeti alkalmainkról is. Vasárnaponként Őszödön, Csepelyen és Telekiben heti rendszerességgel van istentisztelet. Kötcsén az úrvacsorás istentiszteletek kivételével havonta kétszer, szombatonként tartunk istentiszteletet. Csütörtökönként a nagycsepelyi nyugdíjasok klubjában bibliaórára gyűlünk össze, de működik egy bibliakörünk is, melynek tagjai kéthetente, szerda esténként találkoznak, jelenleg az őszi gyülekezeti teremben. Középiskolás fiataljaink pedig hetente kéthetente jönnek össze ifjúsági alkalmainkra. A szolgálatokban nagy segítség a feleségem is: tart hittanórát, segít istentiszteleti alkalmainkon az énekvezetésben és igyekszik kapcsolatokat teremteni a gyülekezeteink (helyhez kötöttsége miatt jelenleg elsősorban az őszöd-szemesi gyülekezetben) női tagjai felé. Így indult nemrég az édesanyák imaköre, amelybe továbbra is várjuk az újabban bekapcsolódni kívánó anyukákat.

A nagycsepelyi parókiaán pedig a nyári szünet első hetében újra várjuk a gyermekeket már évek óta nagy népszerűségnek örvendő napközis táborunkba. További terveinkről, a gyülekezeti élet újabb aktualitásairól a Körünkben következő számaiban, valamint regionális honlapunkon természetesen beszámolunk. Végül a közelgő Feltámadás Ünnepeire tekintettel hadd köszöntsem e lap olvasóit a gyülekezeteim és családom nevében is a következő ígé-
vel!

Karikó Zoltán lp.

Az Enyingi Református Egyházközség hírei:

A 2006. évben sikerült felújítanunk a templomunk omladozó lábazatát, és a templomlépcsők is megújultak, a támfalhoz illő burkolatot kaptak. Folyamatos az egyházi ingatlanok állagmegóvása.

Egyre inkább nyilvánvaló, hogy a hit nem magánügy, hanem személyes döntésen alapuló közösségi életvitel. Az őseink példájából tudhatjuk, hogy a vallás egy közösség közös ügye, amely segít a közösségnek és az egyénnek a nehézségei leküzdésében. A Mi feladatunk: példamutató elődeink emlékét megőrizve, gyülekezetépítő és megtartó munkájukat folytatva, hitéletünket erősíteni.

Lehet ez kisebb-nagyobb fizikai munka, gyülekezeti misszió: hívogatás, egyedülállók, betegek, idősök meglátogatása, diakóniai szolgálat: a nágocsi Anya- és csecsemőotthon támogatása, keresztyén felelősség családunk tagjaiért, gyülekezetünkért, környezetünkért.

A lelki megerősítést szolgálják istentiszteleti alkalmaink, a keddi esti családi bibliaórák, a csütörtöki tematikus esték (17.00 óra), a gyermek-istentiszteletek, konfirmációi előkészítők és az ismét végezhető ifjúsági, KIE aktivitás. Januártól ismét tartunk **Társalkodó délutánokat** minden hónap első vasárnap délután 4 órakor az iskolánk dísztermében, ahol kötetlen formában beszélgethetünk

Istennek hála, hosszú évek után ismét van beosztott lelkész gyüle-

kezetünkben Iván Géza személyében, akivel már többen személyesen is találkozhattak régiós alkalmon.

Ifjúságunk hitben való nevelésére a gyülekezetben, iskolában és a családokban is nagy figyelmet fordítunk, hiszen ők lesznek a jövő reformátusai. Két hitoktató-tanító és egy lelkész végezi ezen missziói munkát az óvodai és iskolai hitoktatásban, a gyermek istentiszteleteken, a nyári táborainkban.

ÚJSÁG AJÁNLÓ:

Az újság díja havi 250 Ft, megrendeléshez kérjen segítséget gyülekezete lelkésztől.

Sokak véleményére támaszkodva megfogalmazódott bennünk, hogy itt az ideje saját gyülekezeti újságunk újraindításának. A nyomtatott szó maradandóbb, mert újra és újra elolvasható, és eléri célját az üzenet.

Fölvettük hát a több évtizeddel korábban elengedett fonalat, és újtárra indítottuk lapunkat. Címül a II. világháború előtt megjelent gyülekezeti újság címét (**Vasárnapi Levél**) választottuk. Másik lapelődünk, a **Hang-Szín** gyülekezetünk iskolája, a Tinódi életéről tudósította éveken át a családokat. Mostantól mellékletként él tovább az újság hasábjain. Híreket és lelki útvalót kínálunk olvasóinknak

gyülekezetünk és iskolánk háza tájáról.

Azt, hogy nem tévedtünk, mikor újságunk megjelentetése mellett döntöttünk, mutatja az a tény, hogy az első számból több mint 300 db fogyott. És rengeteg pozitív visszajelzést kaptunk.

www.reformatus.tinodi.hu

Áldás, békesség!

BIBLIA LÉNYEGE...

Gyülekezetünk vezetősége egy közös bibliai gondolkodásra hívja a a régió gyülekezeteinek tagjait, a Biblia lényege két idézetben... címmel oly módon, hogy mindenkit leírhatja a szerinte legfontosabb két verset (a gyermekek kettő bibliai történetet), és a templomba kihelyeztet gyűjtőbe dobva a „játékban” részt vevők között értékes ajándékokat sorsolunk ki.

A témához kapcsolódva (a Szóládi kiállítás után) gyülekezetünkben jelenleg **Biblia-kiállítás** tekinthető meg húsvétig.

Tizedik Kórustalálkozó

2007.március 31.

15 óra

Enying református templom

Meghívott kórusok:

Alfalusi Vegyeskar- Délvidék

Krammer Ferenc Kórus -

Simontornya

és Iskolánk diákjai

Mindenkit szeretettel

várunk.

ISKOLAI CSENDES PERCEK:

A ghánai labdarúgó-válogatott imája:

Urunk, segíts minket sportszerűen játszani.

Add, hogy játékunk tetszésre találjon előtted.

Add, hogy egész életünk sportszerű „játék” legyen

és neked, valamint embertársainknak örömeire szolgáljon.

Légy irgalmas, és segíts nekünk nyerni a mostani mérkőzésen, és majd később is, amikor életünknek és a játéknak vége szakad. Ámen.

Református általános és művészeti iskola Enyingen

Iskolánk hivatalos nevét most nem írjuk le, mert az még ennél is hosszabb, de ezt egyébként is megtalálhatja az Olvasó a www.tinodi.hu honlapon. Most inkább arról szeretnénk beszámolni, hogy mi minden történt az idén velünk a Tinódiban.

Ahogy a címből is kiderül, nem vagyunk egy átlagos iskola. Ezt most nem a kivagyiság mondatja velünk, csupán az, hogy az általános iskolai tantárgyaink mellett még művészeti tárgyak is vannak. Zene-, képző- és ipar-, táncművészet és színjátszás közül választhatunk magunknak kedvünkre valót. Az országban mi voltunk az első református művészeti iskola, és ennek az elsőségnek próbálunk a minőségben is megfelelni. Az általános iskolai és a művészeti tárgyakban egyaránt. A tanárainknak köszönhetően ezekről a fontosabb, idei eredményekről tudunk most beszámolni.

A városi szavalóversenyen Oratovski Bianka (3.o.) III. helyezést, Bagi Bojana (4.o.) II. helyezést, László Veronika (7.o.) I. helyezést értek el. A mezőkomáromi Dr. Entz Géza Általános Iskola tanulmányi versenyén László Veronika II. helyezést ért el szavalásával. A Bendegúz Gyermekek- és Ifjúsági Akadémia tanulmányi versenyén Szabó Dorottya és Körözi Patrik Környező világ tantárgyból arany, Pap Martin matematikából ezüst és Mácsár Lilla szintén matekból bronzérmeket hoztak haza.

De nemcsak versenyzünk, hanem például farsangolunk is. Minden évben az osztályfarsangok házikoncerttel járnak együtt. Az idén a Mézga család főcímmel indítottak a fúvósaink, és felejthetetlen volt Kató Balázs tanár úr önálló száma a Kiskakas l'art pour l'art gyémántfélkrajcárával.

Március 15-én mi hívtuk versenyezni a környék iskoláit, mert minden évben ezen a napon rendezzük a népdaléneklő versenyünket. Most Balatonalmádiról, Csajág-

ról, Dégről, Lajoskomáromból, Mezőszilasról, valamint az enyingi önkormányzati iskolából jöttek hozzánk, összesen huszonhét szólóénekes és két duó lépett fel. Két hétre rá pedig ismét mi utaztunk, pontosabban a Tinódi Lencse néptánc-együttese. Az Európai Unió 50. születésnapjára az első uniós államok egyikeből, Németországból hívtak minket fellépni. Március 16-18. között a Passau melletti Vilshofenben voltunk, ahonnan az ottani zeneiskola partnerségi oklevelét hoztuk haza (a virágokat az öltözőnkben hagytuk).

Iván Géza

Íme egy kép az utóbbi utazásunkról:

Isten gondviselése a világban és az ember életében

Isten megteremtette a világot és vele együtt az embert, őrzi és gondozza teremtményeit. Istenben „van” a világ, ő uralja az időt s teret egyaránt. A mindenség függ tőle. A Teremtő magába foglalja a múltat, jelent és jövőt.

A természet, a mindennapi megszokott rend, a Nap kelése s nyugvása az évszakok váltakozása: mind-mind Istentől függ. Ha jobban belegondolunk, a reggel nem csak az istenfélőkre virrad, és nem csak a hitetlenek kerülnek viharba. Tehát Isten nem személyválogató, a szeretetét nem tagadja meg senkitől. Hatalmas csoda volt tőle megteremteni a világot, de nem

kisebb csoda mindezt fenntartani.

Van, amikor az embernek úgy tűnik, hogy Isten elhagyta őt, elvesztette uralmát a dolgok, a világ fölött. Pedig ez nem így van! Isten a világ ura volt és lesz. A történelem és a mindennapok számunkra néhol ellentmondhatnak Isten uralmának, de ez csak látszat! Ez mind az Úr akarat. Tudatosan irányítja a világot. Ha valami rossz történik az életünkben, nem szabad elszakítanunk Istentől, mondván, hogy már nem szeret minket, és elfordult tőlünk, mert ez nem igaz! Mi sem gondolhatjuk komolyan, hogy a rossz dolgok kiváltója Isten.

A összeveszek egy barátommal, nem Isten tehet róla, hanem én. Tud róla, mert semmi sem történik az akaratán kívül, de nem minden történik az akaratából, hisz az embernek saját döntései vannak, amit vállalnia kell.

A rosszból, a gonosz hatalmából az Isten a kiút. Ő soha nem akar velünk rosszat, csak ezt az ember hajlamos elfelejteni. Neki minden emberre van gondja, és figyel, vigyáz ránk. Isten hatalma olyan nagy, hogy az összes emberre részletesen ki tudja terjeszteni, és terjeszti is hatalmát. Ismer minket, tudja, mire gondolunk, szavak nélkül is megért, kevés szóval is segít. Ez a mindennek felett álló önzetlen szeretet.

Örülök, hogy van valaki, akihez tartozhatok.

Valaki olyanhoz, aki igazán szeret és elfogad olyannak, amilyen vagyok. akit nem zavar, ha kérek tőle, és cserébe csak be kell fogadnom a szívembe. Ő Isten, aki gondját viseli az embernek és a teremtett világnak.

Bodri Éva (8.o.)

Kisköri presbiterképzés a Dél-Balatoni Regionális Együttműködés gyülekezeteiben

A Balatonkiliti Református Egyházközség templomában került sor 2007. március 18-án az első kisköri presbiterképző találkozóra. Megtiszeltte egyúttlétünket Judák Endre egyetemi tanár, a Presbiteri Szövetség tagja, valamint Bihary György, a Fóti Református Egyházközség műszaki gondnoka.

A gyülekezeteinkből érkező lelkészeket, gondnokokat, presbitereket és gyülekezeti tagokat Bozsoki-Sólyom János helyi lelkipásztor köszöntötte, majd Tegez Ferenc ságvári lelkész áhítata következett, mely Bozsoki-Sólyom Eszter tiszteletes asszony és Borbély Eszter éneklésével és gitárjátékával zárult.

Mallachné Somogyi Éva presbiter testvérünk a Helvét Hitvallás 10. fejezetéből olvasott részeket, majd a Heidelbergi Káté első kérdés-feleletét idézte fel előttünk. Bozsoki-Sólyom János előadásában a kiválasztás és tanítványság témájában hallhatunk megragadó előadást. Ezt követte az elhangzottak gyakorlati feldolgozása. Judák Endre vezetésével az elhívásról, kiválasztásról, követésről s engedelmességről beszélgettünk, illetve arról számoltunk be, mit jelent számunkra ezekkel a kegyelmi ajándékokkal élni. Vajon észrevesszük-e, észrevettük-e életünkben Isten felénk áradó lelki ajándékait, és ha igen, éltünk-e vele? Másokat általa megsegít-

ve, szeretettel szolgálva: teljes alázatossággal, szelídséggel, türelemmel és békességgel. Az alázatosság tulajdonképpen helyes önismeret, Krisztus a mércénk. A szelídség erő, a türelem pedig kitartás, a szeretet mindig és minden helyzetben is szeretet. Ennek a négynek a gyümölcse: a békesség. A Krisztus követésében a belső világosságnak láthatóvá kell lenni. A hitnek megnő az ereje, ha a szót tettekben nyilvánul meg.

Balatonkiliti Református Templom

A szünetben szeretetvendégség keretében egymással is ismerkedtünk, továbbá megtekintettük a példásan szép gyülekezeti házat. Visszatérve a templomba közös énekléssel folytatódott alkalmunk.

Soron következő Karikó Zoltán, balatonőszöd-balatonszemesi lelkipásztor bővebben beszélt a kegyelmi ajándékokról, biztatva, hogy azokat a gyülekezeti szolgálatainkban használjuk. Ezt követte egy rendkívül érdekes feladat: egy 60 kérdésből álló kérdőív kitöltésével igyekeztünk felfedezni, melyek azok az Úrtól kapott ajándékaink, amik kijelölhetik számunkra sajátos szolgálati területeinket is. A kérdőív kiér-

tékelésében Sztanév Zsolt, balatonszabadi lelkipásztor és Iván Géza enyingi beosztott lelkész voltak a segítségünkre.

Elmélyülve hallgattuk Bihary György gondnoktestvérünk bizonyágtételét is, melynek fontos üzenete volt számunkra, hogy egyháza ügyét mindig saját munkájánál előrébb helyezi. Elmondta, hogy eddigi élete során milyen sokszor megtapasztalta már Isten kegyelmét, hogyan talált lelki otthonra gyülekezetében, és mennyi örömet jelent számára az itt végzett szolgálat.

Alkalmunk templomi része imaközösséggel és énekléssel fejeződött be, hogy még ezt követően is együtt maradva tovább beszélgethessünk a terített asztal mellett. Itt mondunk köszönetet a vendéglátó gyülekezetnek a jó szervezésért, a sok finom falatért és nem utolsósorban szeretetükért. Mindeért legyen Istené a dicsőség!

*Iberhardt Jenőné
(Balatonszemes)*

Szolgálati helyünk megtalálásában bátorítsanak végül Bódás János versének sorai:

„Mi vagy?

*Vigasznak, írnak szántak,
Menedéknek, oszlopnak,
szárnynak.*

Valahol rég ... siess ... keresd,

*Ki van jelölve a helyed.”
(Bódás János: Ki van jelölve a helyed)*

Találkozás, avagy Zákheus élménybeszámolója

Nagyon szomorú ember vagyok!

Hiába lakom ebben a szép városban, gyönyörű, nagy házban, pénzem is van bőven, mégsem vagyok boldog. Elkésérít, hogy a termetem is kicsi, még a gyerekek is kicsúfolnak miatta, ha az utcán látnak. De ami még szomorúbb számomra, hogy barátom sincs. Pedig nagyon sok ember ismer.

Vajon mi lehet ennek az oka?

Az igaz, hogy, mint fővámszedő, gyakran a saját zsebembe tettem a befizetett vámot. Mert bizony a pénzt mindennél jobban szeretem.

Mégsem ér az életem szinte semmit.

... de mi ez a kiáltozás, hangoskodás kint az utcán? Megyek és megnézem!

Jön a názáreti Jézus! Épp itt halad el a házam előtt a tanítványaival együtt. Sokat hallottam már erről a Jézusról! Ő az, aki Bartimeust, a vakot meggyógyította, aki Lévit, a vámszedőt elhívta a vámszedőasztalától, hogy legyen a tanítványa. Azt is beszélik, hogy ő Istentől jött, azért, hogy segítsen az embereken.

Lehet, hogy Jézus rajtam is tud segíteni?

Nem tudhatom, de az idő nagyon kevés! Mindjárt ideér! Látnom kell ezt a Jézust!

... de hogyan? Ha beállok a tömegbe, a többiek eltakarnak, ha eléjük megyek, visszalökődnek.

Tudom már, mit teszek! Felmászom erre a fára! Jó is lesz, mert a lombja majd elrejt az emberek szeme elől, de mégis láthatom Jézust. Igen, akkor is felmászom a fára, ha mások ki is nevetnek miatta! Nem érdekel, mit szólnak!

Nekem találkoznom kell Jézussal!

Már itt is van! ... és megáll, éppen ez alatt a fa alatt! Úgy ver a szívem, majd kiugrik a helyéből! ... és az én nevemet mondja! Újra azt mondja: „Zákheus!” De honnan tudja a nevemet? Honnan ismer engem? „Szállj le a fáról hamar, mert nekem ma a te házában kell megszállnom!” – mondja.

Lehetséges ez? Jézus a házamba jön? Eljön hozzám, találkozni akar velem? Lehetséges, hogy ő elfogad olyannak, amilyen vagyok? Lehetséges, hogy ebben a Jézusban én is barátra találok? Lehetséges, hogy ezután minden más lesz? Lehetséges, hogy még én is vidám, boldog lehetek?

A szívem még most is úgy kalapál, ... de valami megváltozik bennem!

Egyre inkább betölt valami különös, belső öröm!

Jézus eljött hozzám! Jézus eljött értem! Elmúlt a szomorúságom! Végre boldog vagyok! És tudom, hogy Jézussal boldog is maradok! Meg fogok változni, meg tudok változni, mert ő megváltoztatta az életem! Ő lett a legjobb barátom, és most már lesznek majd barátaim is!

Igyekszem majd kárpótolni mindenkit, akit csak megkárosítottam. Segíteni fogok a

szegényeken, a rászorulókon is. És soha többé senkit nem fogok becsapni!

„Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.”

... és neked milyen fára kell felmásznod, azaz mit kell megtenned ahhoz, hogy Jézussal találkozhass?

(Lukács evangéliumának 19. részének 1-10. verse alapján)

Feladat:

Mindkét képen az a pillanat látható, amikor Jézus megszólítja Zákheust.

Keressd meg a 10 apró különbséget a két kép között.

„Vasárnap reggel a templomban tömeg... ”*(?)

Manapság egyre kevesebb a rendszeresen templomba járó fiatal, és a középkorúak száma is vésszesen csökken, egész családot meg tényleg csak minden második szökőnapon lehet látni. Az okát nem igazán látom, de talán abban rejlik, hogy a szülők a „rohanó életvitel” mellett örülnek neki, hogy vasárnap van egy kis szabadidejük délelőtt, és inkább otthon ülnek a délelőtti műsor mellett, minthogy beüljenek az autóba, és a családdal együtt elmenjenek Isten házába.

Egy héten egy óra igazán nem lenne sok, de sokan még ezt a kis időt is sajnálják. A fiatalok meg pláne nem mennek egy-egy átbullizott éjszaka után „kora délelőtt” a templomba. Pedig a társadalomnak a keresztényektől kéne tanulnia, de mondhatom, szép kis példát vehetnek egy kihalóban lévő gyülekezet-től, ahova maximum csak a 60 év feletti nyugdíjasok járnak már.

Persze nem ilyen rossz a helyzet, de könnyen ilyen lehet, ha még sokszor hangzik el egy-egy háztartásban a „Most nincs kedvem templomba menni...” kezdetű mondat.

A vallás mindenkinek magánügye, nem várható el, hogy a munkahelyeken, iskolákban hittérítést kezdjenek a hívő emberek a hitetlenekkel szemben, de egy héten egyszer a templomba el kéne menni teljes szívéből a hívő embernek, és közösen imádkozni. A HIT ugyanis összehozhatja az embereket a mos-

tani nehéz időkben is. Számolja össze a cikk olvasója, hogy hány órát töltött a tévékészüléke előtt ezen a héten! És vajon hány olyan filmet nézett meg, amit már vagy hússzor látott, de azért megnézte huszonegyedszer is...

És mennyi szappanoperát nézett meg, aminek az egy órás műsorideje alatt semmi sem történt, és csak egy óra kidobott időt jelentett a megtekintése. Ha ezt össze-számolja, könnyen kijöhet, hogy csupán samponreklámból** egy óránál több jutott önnek erre a hétre. Gondolja át az életét, és számolja ki, hogy az a több óra, amit odaadott egy kereskedelmi csatornának, vajon hol fog megtérülni? Rájöhet könnyen, hogy az az „1 óra”(vagy még annyi sem), amit a templomban, a keresztény közösségben el lehet tölteni egy héten, nem is olyan sok...

De éppen elég ahhoz, hogy egy kicsit közelebb kerüljünk az Urhoz, vagy éppen elbliccelve az időt, távolabb kerüljünk tőle. A döntés az ön kezében van, és döntésénél mérlegelje, hogy a templomban nem hagynak ön előtt olyan kétfelé ágazó ösvényt, mint, hogy „most vajon melyik mosóport vegyem?”, és ehhez hasonlókat. Itt csak egy igaz ösvény van, melyre, ha rátér, többet nem tud letérni róla.

(Balogh Dávid, ifjúsági csoporttag, Kiliti)

* (Adjon az ég – Tankcsapda zkr)

** „... két reklámblokk között, Jézus az égbe költözött, azóta égi tévét néz, mindent lát: fel is út, le is út, dönts el, merre mész, indulj hát...” (Szappanopera – Tankcsapda zkr)

Talán-talán

Talán-talán jobb volna
Mégiscsak visszaesni
Betegen is a Krisztust
A régi Krisztust keresni

Talán-talán jobb volna
Mint lelkem keserülni
Krisztus előtt, templomban
Úgy miként régen leülni

Talán-talán jobb volna
Most a faluban, itten
Fájó haraggal szólni:
Hajh, mégiscsak élsz te Isten

(Részlet: Ady Endre – Egy megíratlan nap-lóból)

Régiós programnaptár:**Április:**

Sélyei-kupa: Balatonendréd Református Egyházközség, március (!) 31., 14:00-17:00

Nágocsi támogatás: Nagyberényi Református Egyházközség

Lelkészkör: Szólád, április 24., 09.00-13.00

Május:

Sélyei-kupa: Balatonőszöd-Balatonszárszó, május 12., 14:00-17:00

Nágocsi támogatás: Balatonőszödi Református Egyházközség

Elnökségi: Ságvár, május 7., 19.00-21.00

Lelkészkör: Balatonendréd, május 8., 09.00-13.00

Június:

Nágocsi támogatás: Ságvári Református Egyházközség

Lelkészkör: Lelkészcsaládok napja, Balatonszárszó, SDG telep, június 16., 10.00-17.00

Elnökségi: Ságvár, június 12., 19.00-21.00

Egyéb: Sélyei tábor, június 25-30.

Július:

Nágocsi támogatás: Balaton-déli Református Missziói Egyházközség

Augusztus:

Nágocsi támogatás: Nagycsepelyi Református Egyházközség

Meghívó diakóniai napra

2007. május 19-én /szombat/ ifjúsági és diakóniai napot rendezünk **Inkén**. Budapesti vendégeink az országos ifjúsági munkáról és szeretetszolgálatról tartanak vetítettképes előadást.

A Csurgói Gimnázium diákjai is szolgálnak közöttünk. Kiscsoportos, vidám programokkal is szeretnénk emlékeztetni tenni ezt a találkozót.

Az inkei gyülekezet szeretettel várja az érdeklődő fiatalokat és a gyülekezetek idősebb generációit is!

„Zene-szó”**Koncert a templomért**

A balatonszabadi református műemléktemplom toronyrekonstrukciójának támogatására.

2007. április 28-án du. 17.00 órakor

A balatonszabadi református templomban. Vendégeink:

A Pasaréti Palló Imre énekkar Cseri Zsófia vezetésével

Draskóczy László orgonaművész

A koncert ingyenes, támogató jegyek vásárlására lehetőség van a helyszínen 1000, 2000, 5000 Ft-os áron

Mindenkit szeretettel várunk!

„Januártól februárig”

A Regionális Együttműködés Pénzügyi-Gazdasági Bizottságának jelentése a 2006. január 1 – 2007. február 28. időszak pénzügyi helyzetéről

Nyitó pénzkészlet: 263.460,- Ft

BEVÉTELEK

Tagdíj	159.000,- Ft
A REND rendezvényen kapott perselypénz	2.805,- Ft
Bankszámla kamata	385,- Ft
Összesen	162.190,- Ft

KIADÁSOK

Sélyei tábor Zselickisfaludon	86.000,- Ft
Körünkben újság különszáma a REND-re	60.000,- Ft
Bankszámla kezelési költsége	4.000,- Ft
Útiköltségtérítés csendesnap előadónak	7.000,- Ft
Elnökségi ülések költsége	2.805,- Ft
Bevételi és kiadási bizonylatok vásárlása	920,- Ft
Összesen	160.725,- Ft

Záró pénzkészlet: 264.925,- Ft

Összeállította: Kovács Etelka (Pénzügyi–Gazdasági Bizottság vezetője)

Hittanosok, figyelme!

2007. június 25-étől 30-áig ismét Sélyei-tábort szervezünk Zselickisfaludon.

A részvételi díj kb. 13 000 forint, ami magában foglalja a szállást és a teljes ellátást. Téma: a Tízparancsolat mai megközelítése.

A héten ismét lesz kézművesség, sport, túra, sok-sok

játék, közös ének. Lesznek közös áhítatok, csoportbeszélgetések és más közösségi alkalmak. Már most készüljete a táborra, hívjatok másokat is!

Töltsünk együtt ismét egy vidám, mozgalmas örömteli hetet!

Szeretettel várunk, mint régi táborozót, vagy mint új táborozót, akár családdal együtt is!

Erdélyi Teréz (RE, Ifjúsági Bizottság)

A Dél-Balaton Református Gyülekezetek Regionális Együttműködésének időszakos életjele

Fő- és felelős szerkesztő: Sztanév Zsolt

Tördelés és utómunkálatok: Vasárnapi Levél szerkesztői csapata, Enying

Kedves Olvasónk! Szívesen fogadjuk a lappal kapcsolatos észrevételeit és véleményét. Lapunk célja, hogy pontos és naprakész híradásokkal szolgáljon Régióink gyülekezetei számára. Amennyiben úgy érzi, hogy véleménye hasznára lehet a lap készítői számára, kérjük, hogy ossza meg velünk az alábbi postai vagy elektronikus levélcímeken.

A szerkesztőség címe: 8651 Balatonszabadi, Vak B. u.141.

Tel: 06/30-335-87-30

E-mail: szzsolti76@gmail.com

Kérjük, hogy elektronikus levél küldésekor a tárgy mezőbe ezt írják: „Körünkben”, mivel a szerkesztőség leveleit levélszűrő kezeli! Köszönjük!